AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 91r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

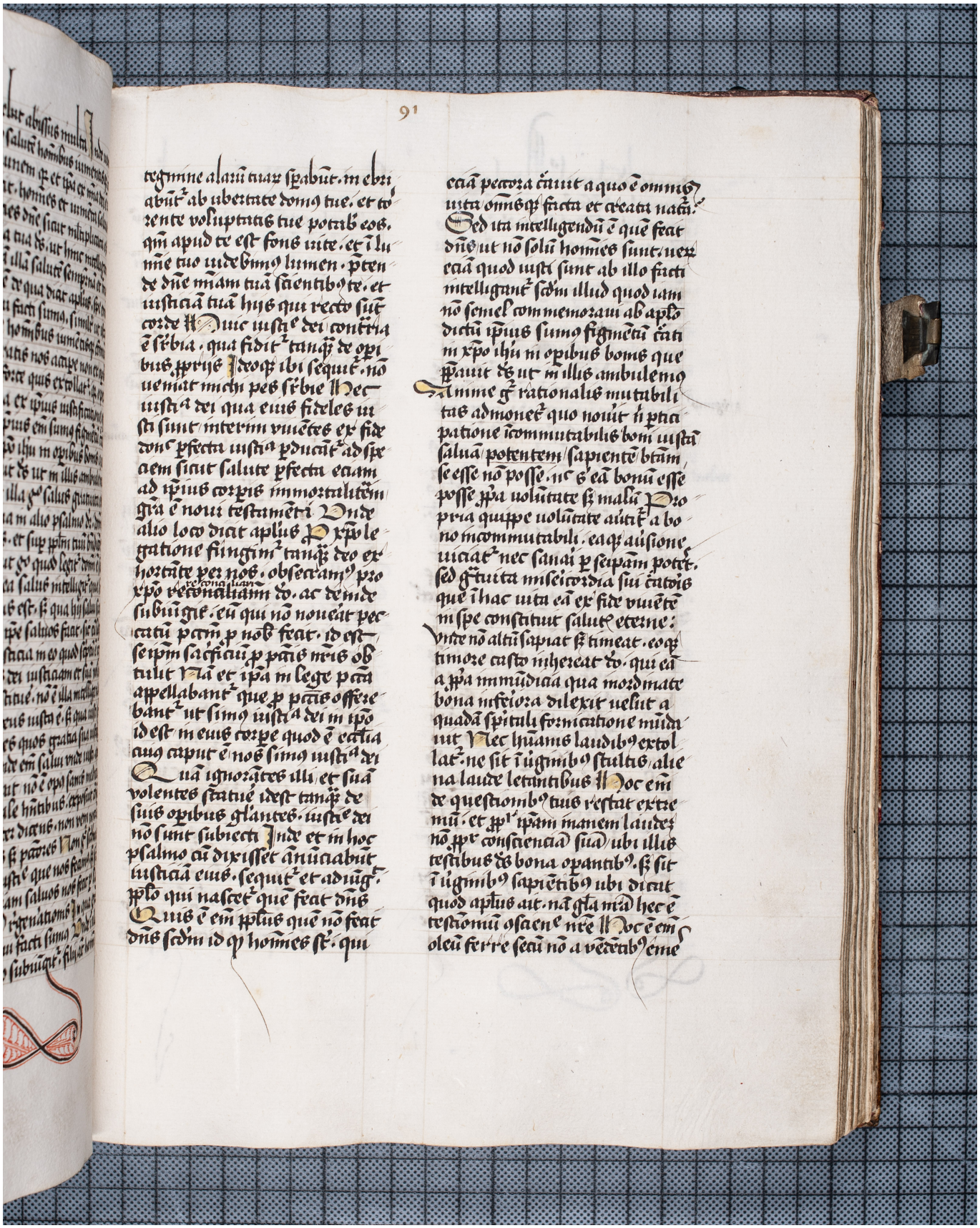

tegimine alarū tuar sp̄abūt. in ebri
abūt² ab ubertate domū tue. et to
rente voluptatis tue potab̄ eos.
qm̄ apud te est fons vite. et ī lu
mine tuo videbimus lumen. pten
de dne m̄iam tuā scientib̄ te. et
iustitiā tuā his qui recto sūt
corde Nunc iustitie dei contria
ē sibia. qua fidit² tanq̄ de opi
bus ppriis Idcoq̄ ibi sequit². nō
ueniat mihi pes sibie Nec
iustitia dei qua eius fideles iu
sti sunt interim viuētes ex fide
donē pfecta iustitia pducāt² ad sp̄
ecem sicut salute pfecta eccam
ad ipius corpis immortalitēm
gtia ē noui testamēti Unde
alio loco dicit aplus Ro xp̄o le
gatione fungim² tanq̄ deo ex
hortante per nos. obsecram⁹ pro
xpo reconciliam̄ deo. ac deinde
subiūgit. eū qui nō nouerat pec
catū pcm̄ p nob̄ fecit. id est
se ipm̄ sacrificiū p pcātis nris ob
tulit Nā et ipa in lege pcā
appellabant² que p pcātis offere
bant² ut simus iustitia dei in ipo
id est in eius corpe quod ē ecclia
aug caput ē nos simus iustitia dei
Quā ignorātes illi et suā
volentes stituere idest tanq̄ de
suis opibus gliantes. iustitie dei
nō sunt subiecti Inde et in hoc
psalmo cū dixisset anūciabūt
iustitiā eius. sequit² et adiūgit.
ppl̄o qui nasciet² quē fecit dns
Quis ē enim ppl̄us quē nō fecit
dns secdm id q̄ homines st. qu
eccā peccata cānt a quo ē omnis
natura omnisq̄ facta et creatura natū.
Sed ita intelligendū ē quē fecit
dns ut nō solū homines sint. nec
eccā quod iusti sunt ab illo facti
intelligant² secdm illud quod iam
nō semel commemoraui ab aplo
dictū ipius sumus figmentū cāti
in xpo ihu in opibus bonis que
ppauit deus ut in illis ambulemus
Anime g² rationalis mutabili
tas admonet² quo nouit ī pta
patione ī commutabilis bonī iustitiā
saluā potentem sapientē bīam
se esse nō posse. nec s' eā bonū esse
posse ppria uolūtate sī malā Pro
pria quippe uolūtate aūrit² a bo
no immutabili. eaq̄ aūsione
uitiat² nec sanari p sepām potest.
sed gratia misericordia sui cātis
que ī hac uita eā ex fide viuētē
in spe constituit salute eterne:
Vnde nō altū sapiat sī timeat. eoq̄
timore casto inhereat deo. qui eā
a ppria immūdicia qua mordiate
bona inferiora dilexit uelut a
quadā spiritali fornicatione mūdā
uit Nec humanis laudib⁹ extol
lat². ne sit ī ūgmib⁹ stultis alie
na laude letantibus Hoc enim
de questiomib⁹ tuis restat extre
mū. et pr̄ ipam manem laudē
nō ppr̄ conscienciā sūā ubi illis
testibus deus bona opantib⁹. sī sit
ī ūgmib⁹ sapiētib⁹ ubi dicit
quod aplus aut. nā gtia mea hec ē
testiomū ostacne nre Hoc enim
oleū ferre secū nō a vēcrab⁹ eme